

ZÁKON

ze dne 2014

o vymáhání práv duševního vlastnictví orgány Celní správy České republiky

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

**ČÁST PRVNÍ
OBECNÁ USTANOVENÍ**

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tento zákon upravuje působnost orgánů Celní správy České republiky (dále jen „celní správa“) při vymáhání práv duševního vlastnictví, a to k výkonu

- a) opatření v součinnosti s osobou, která je oprávněna vymáhat právo duševního vlastnictví,
- b) dozoru nad dodržováním povinností a zákazů při vymáhání práv duševního vlastnictví.

CELEX: 32013R0608

(2) Působnost podle odstavce 1 je vykonávána

- a) na vnitřním trhu,
- b) při celním dohledu, a to v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropské unie o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány¹⁾ (dále jen „nařízení Evropské unie“).

CELEX: 32013R0608

§ 2

Výkon působnosti

(1) Působnost podle tohoto zákona vykonávají celní úřady.

CELEX: 32013R0608

(2) Celní úřad pro Královéhradecký kraj (dále jen „určený celní úřad“) je místně příslušný ve věcech rozhodnutí o žádosti o přijetí opatření.

CELEX: 32013R0608

§ 3

Použití nařízení Evropské unie

Pro účely vymezení pojmů v souvislosti s výkonem působnosti orgánů celní správy při vymáhání práv duševního vlastnictví na vnitřním trhu se použijí obdobně ustanovení nařízení Evropské unie, která upravují definice pojmů.

§ 4

Zákazy ve vztahu ke zboží porušujícím právo duševního vlastnictví

(1) Je zakázáno nakládat se zbožím porušujícím právo duševního vlastnictví.

(2) Nakládáním se zbožím se pro účely tohoto zákona rozumí výroba, zpracování, doprava, přeprava, skladování, prodej nebo jiný převod, nabízení, uvádění na trh, převzetí, užití nebo držení tohoto zboží, pokud k tomuto nakládání nedochází pro osobní potřebu

¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 608/2013 ze dne 12. června 2013 o vymáhání práv duševního vlastnictví celními orgány a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1383/2003.

fyzické osoby.

§ 5

Dovoz a vývoz zboží

Dovozem a vývozem zboží se pro účely tohoto zákona rozumí jakékoliv nakládání se zbožím, které podléhá na celním území Evropské unie celnímu dohledu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie²⁾.

ČÁST DRUHÁ OPATŘENÍ NA VNITŘNÍM TRHU

Hlava I

Obecná ustanovení

§ 6

Opatření na vnitřním trhu

Opatřením na vnitřním trhu je zadržení zboží na vnitřním trhu orgánem celní správy v případech stanovených tímto zákonem.

§ 7

Zboží podléhající opatřením na vnitřním trhu

(1) Opatření na vnitřním trhu se vztahují na zboží, které nepodléhá na celním území Evropské unie celnímu dohledu podle přímo použitelného předpisu Evropské unie²⁾.

(2) Opatření na vnitřním trhu se nevztahují na zboží, které bylo vyrobeno

- a) nad rámec množství ujednaného držitelem práva duševního vlastnictví s výrobcem tohoto zboží nebo
- b) se souhlasem držitele práva duševního vlastnictví.

Hlava II

Řízení ve věcech žádosti o přijetí opatření na vnitřním trhu a ve věcech rozhodnutí o schválení této žádosti

§ 8

Žádost o přijetí opatření na vnitřním trhu

(1) Podat žádost o přijetí opatření na vnitřním trhu může osoba, která je oprávněna vymáhat právo duševního vlastnictví podle zákona o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví nebo podle autorského zákona (dále jen „oprávněná osoba“).

(2) Pro právo duševního vlastnictví může být podána pouze 1 žádost o přijetí opatření na vnitřním trhu; k žádosti schválené pouze pro účely konkrétního zadržení zboží se nepřihlíží.

§ 9

Rozhodnutí o žádosti o přijetí opatření na vnitřním trhu

(1) Podmínkami pro vydání rozhodnutí, kterým určený celní úřad schválí žádost o přijetí opatření na vnitřním trhu (dále jen „rozhodnutí pro vnitřní trh“), jsou

²⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, v platném znění.

- a) skutečnost, že oprávněná osoba poskytla údaje, které umožňují přijetí opatření na vnitřním trhu,
- b) skutečnost, že žádost o přijetí opatření na vnitřním trhu se vztahuje k právu duševního vlastnictví vymahatelnému na území České republiky a
- c) bezdlužnost oprávněné osoby.

(2) V rozhodnutí pro vnitřní trh určený celní úřad

- a) stanoví lhůtu v délce nejvýše 1 roku, ve které mají orgány celní správy přijmout opatření na vnitřním trhu, a počátek běhu této lhůty,
- b) uvede údaje, které umožňují přijetí opatření na vnitřním trhu.

(3) Proti rozhodnutí pro vnitřní trh se nelze odvolat.

§ 10

Změna rozhodnutí pro vnitřní trh

(1) Lhůtu, ve které mají orgány celní správy přijmout opatření na vnitřním trhu, určený celní úřad na žádost osoby, které bylo vydáno rozhodnutí pro vnitřní trh (dále jen „držitel rozhodnutí pro vnitřní trh“), rozhodnutím prodlouží nejvýše o 1 rok, a to i opakovaně. Proti rozhodnutí, kterým byla prodloužena lhůta, ve které mají orgány celní správy přijmout opatření na vnitřním trhu, se nelze odvolat.

(2) Žádost o prodloužení lhůty, ve které mají orgány celní správy přijmout opatření na vnitřním trhu, určený celní úřad zamítne, pokud

- a) byla podána méně než 15 dnů před uplynutím lhůty, o jejíž prodloužení je žádáno, nebo
- b) jsou splněny podmínky pro zrušení rozhodnutí pro vnitřní trh z moci úřední.

(3) Údaje, které umožňují přijetí opatření na vnitřním trhu, určený celní úřad na žádost držitele rozhodnutí pro vnitřní trh nebo z moci úřední rozhodnutím změní, pokud jsou podmínky pro vydání rozhodnutí pro vnitřní trh splněny. Proti rozhodnutí, kterým bylo vyhověno žádosti o změně údajů, se nelze odvolat.

§ 11

Zrušení rozhodnutí pro vnitřní trh na návrh

Určený celní úřad zruší rozhodnutí pro vnitřní trh na návrh držitele rozhodnutí pro vnitřní trh.

§ 12

Zrušení rozhodnutí pro vnitřní trh z moci úřední

(1) Zjistí-li určený celní úřad, že nejsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí pro vnitřní trh, vyzve držitele rozhodnutí pro vnitřní trh k jejich splnění v jím stanovené lhůtě, pokud povaha těchto podmínek splnění připouští.

(2) Určený celní úřad zruší rozhodnutí pro vnitřní trh, pokud

- a) držitel rozhodnutí pro vnitřní trh na výzvu určeného celního úřadu nezajistí ve stanovené lhůtě splnění podmínek pro vydání rozhodnutí pro vnitřní trh,
- b) nejsou splněny podmínky pro vydání rozhodnutí pro vnitřní trh, k jejichž splnění určený celní úřad nevyzývá,
- c) držitel rozhodnutí pro vnitřní trh v rozporu s tímto zákonem použil informace, které mu byly poskytnuty orgánem celní správy v souvislosti s přijímáním opatření na vnitřním trhu,
- d) držitel rozhodnutí pro vnitřní trh opakovaně nesplnil oznamovací povinnost podle § 13,
- e) držitel rozhodnutí pro vnitřní trh opakovaně nesplnil povinnost uhradit náklady podle § 51

nebo

- f) držitel rozhodnutí pro vnitřní trh bez závažného důvodu opakovaně nepodal návrh na zahájení soudního řízení o určení, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví.

§ 13

Povinnosti držitele rozhodnutí pro vnitřní trh

(1) Držitel rozhodnutí pro vnitřní trh je povinen oznámit určenému celnímu úřadu skutečnosti, které mohou být důvodem zrušení rozhodnutí pro vnitřní trh nebo důvodem změny údajů uvedených v tomto rozhodnutí. Tyto skutečnosti je držitel rozhodnutí pro vnitřní trh povinen oznámit do 3 pracovních dnů ode dne, kdy je zjistil, nejpozději však do 10 pracovních dnů ode dne, kdy nastaly, a to elektronicky ve formátu a struktuře zveřejněné určeným celním úřadem způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(2) Držitel rozhodnutí pro vnitřní trh může informace, které mu byly poskytnuty orgánem celní správy podle § 14 odst. 2, § 16 odst. 1 a 2, § 17 odst. 1 nebo § 18, použít pouze pro účely

- a) zjednodušeného řízení o zničení zboží,
- b) soudního řízení o určení, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví,
- c) uplatnění soukromoprávních nároků z ohrožení nebo porušení práva duševního vlastnictví nebo
- d) trestního nebo správního řízení.

Hlava III

Zadržení zboží na vnitřním trhu a související postupy

§ 14

Zadržení zboží

(1) Celní úřad při výkonu dozoru v oblasti nakládání se zbožím nacházejícím se na vnitřním trhu zadrží

- a) zboží podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví, pro které bylo vydáno rozhodnutí pro vnitřní trh,
- b) zboží podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví, pro které nebylo vydáno rozhodnutí pro vnitřní trh, s výjimkou zboží podléhajícího zkáze, nebo
- c) zboží, u něhož lze důvodně předpokládat, že je s ním nakládáno v rozporu s podmínkami bezúplatného převodu k humanitárním účelům.

(2) Před zadržením zboží může celní úřad vyzvat držitele rozhodnutí pro vnitřní trh nebo jakoukoli osobu, která může být ve vztahu ke zboží oprávněnou osobou, k poskytnutí údajů vztahujících se ke zboží, které umožňují jeho zadržení. Celní úřad může těmto osobám poskytnout informace o skutečném nebo předpokládaném množství zboží a jeho povaze.

(3) O zadržení zboží celní úřad sepíše protokol.

(4) Celní úřad zadržení zboží oznámí osobě, která má zboží v době zadržení u sebe, a poučí ji o právních důsledcích vyplývajících ze zjednodušeného řízení o zničení zboží.

(5) Celní úřad zašle stejnopis protokolu o zadržení zboží nejpozději následující pracovní den také osobě, které bylo zboží zadrženo, a poučí ji o právních důsledcích vyplývajících ze zjednodušeného řízení o zničení zboží,

- a) jedná-li se o odlišnou osobu od osoby, která měla zboží v době zadržení u sebe, a
- b) tato osoba je známa.

§ 15

Nakládání se zadrženým zbožím

(1) Celní úřad může rozhodnout, že zadržené zboží bude ponecháno osobě, které bylo zadrženo, a současně jí uložit, že se zbožím nesmí nakládat s výjimkou jeho držení nebo skladování. Právní jednání, kterým byl tento zákaz porušen, je neplatné.

(2) Není-li rozhodnuto, že zadržené zboží se ponechává osobě, které bylo zadrženo, celní úřad jej drží nebo skladuje na náklady držitele rozhodnutí pro vnitřní trh, a není-li ho, na náklady osoby, které bylo zboží zadrženo.

(3) Součástí nákladů na držbu a skladování zadrženého zboží jsou také náklady na jeho přepravu.

§ 16

Postup po zadržení zboží na základě rozhodnutí pro vnitřní trh

(1) Celní úřad, který zadržel zboží, pro které bylo vydáno rozhodnutí pro vnitřní trh, nejpozději následující pracovní den po zadržení zboží zašle držiteli rozhodnutí pro vnitřní trh oznámení, ve kterém uvede

- a) datum zadržení zboží,
- b) informace o skutečném nebo předpokládaném množství zboží a jeho povaze a
- c) identifikační údaje osoby, které bylo zboží zadrženo, je-li tato osoba známa.

(2) Na žádost držitele rozhodnutí pro vnitřní trh mu celní úřad, který zadržel zboží, oznámí další informace týkající se zadrženého zboží a osob, které s ním nakládaly.

(3) Držitel rozhodnutí pro vnitřní trh je povinen do 10 pracovních dnů nebo v případě zboží podléhajícího zkáze do 3 pracovních dnů od oznámení podle odstavce 1 oznámit celnímu úřadu, že podal návrh na zahájení soudního řízení o určení, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví. To neplatí v případě, že držitel rozhodnutí pro vnitřní trh podá návrh na zahájení zjednodušeného řízení o zničení zboží.

(4) Celní úřad zadržení zboží ukončí a zboží vrátí osobě, které bylo zadrženo, pokud

- a) zboží nebylo zničeno ve zjednodušeném řízení o zničení zboží,
- b) držitel rozhodnutí pro vnitřní trh ve lhůtě stanovené v odstavci 3 nebo v § 21 odst. 1 neoznámil celnímu úřadu, že podal návrh na zahájení soudního řízení o určení, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví,
- c) nelze rozhodnout o zabránění zboží, a
- d) neobdržel oznámení orgánu příslušného k výkonu dozoru podle zákona o ochraně spotřebitele, že zadržené zboží může sloužit jako důkazní prostředek v řízení o porušení zákona o ochraně spotřebitele.

§ 17

Postup po zadržení zboží v ostatních případech

(1) Celní úřad, který zadržel zboží, pro které nebylo vydáno rozhodnutí pro vnitřní trh, nejpozději následující pracovní den po zadržení zboží zašle osobě, která může být ve vztahu k zadrženému zboží oprávněnou osobou, oznámení, ve kterém uvede informace o skutečném nebo předpokládaném množství zboží a jeho povaze.

(2) Podá-li oprávněná osoba žádost o přijetí opatření na vnitřním trhu po oznámení podle odstavce 1, musí být žádost podána do 4 pracovních dnů od tohoto oznámení. O této žádosti určený celní úřad rozhodne do 2 pracovních dnů od jejího obdržení.

(3) Pokud žádost o přijetí opatření na vnitřním trhu podaná po oznámení zadržení zboží

neobsahuje údaje umožňující přijetí opatření nad rámec konkrétního zadržení zboží, může oprávněná osoba tyto údaje doplnit do 10 pracovních dnů od oznámení podle odstavce 1. Jsou-li tyto údaje doplněny, určený celní úřad vydá nové rozhodnutí pro vnitřní trh.

(4) Celní úřad zadržení zboží ukončí a zboží vrátí osobě, které bylo zadrženo, pokud

- a) ve vztahu k zadrženému zboží
 - 1. nebylo možné do následujícího pracovního dne po zadržení zboží zjistit osobu, která může být oprávněnou osobou, nebo
 - 2. nebyla podána žádost o přijetí opatření na vnitřním trhu ve lhůtě stanovené v odstavci 2 nebo byla tato žádost zamítnuta,
- b) nelze rozhodnout o zabránění zboží,
- c) neobdržel oznámení orgánu příslušného k výkonu dozoru podle zákona o ochraně spotřebitele, že zadržené zboží může sloužit jako důkazní prostředek v řízení o porušení zákona o ochraně spotřebitele.

§ 18

Prověření zadrženého zboží a odběr jeho vzorků

(1) Celní úřad umožní držiteli rozhodnutí pro vnitřní trh a osobě, které bylo zboží zadrženo, prověření zadrženého zboží, které se provede pod dohledem úřední osoby celního úřadu.

(2) Celní úřad může odebírat vzorky zadrženého zboží a na žádost je poskytnout držiteli rozhodnutí pro vnitřní trh za účelem rozboru. Rozbor vzorků zadrženého zboží provede držitel rozhodnutí pro vnitřní trh na své náklady a na svoji odpovědnost.

(3) Držitel rozhodnutí pro vnitřní trh je povinen neprodleně po provedení rozboru

- a) vrátit celnímu úřadu vzorky zboží, které mu byly celním úřadem poskytnuty, nebo
- b) prokázat celnímu úřadu, že v důsledku provedení rozboru byly vzorky zboží zničeny nebo poškozeny způsobem znemožňujícím jejich vrácení.

Hlava IV

Zjednodušené řízení o zničení zboží

§ 19

Vyjádření ke zničení zboží ve zjednodušeném řízení

(1) Zboží podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví může být zničeno pod dohledem celního úřadu, aniž je nutné rozhodnout, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví, pokud do 10 pracovních dnů nebo v případě zboží podléhajícího zkáze do 3 pracovních dnů od oznámení zadržení zboží oznámí celnímu úřadu souhlas se zničením zboží

- a) držitel rozhodnutí pro vnitřní trh, včetně prohlášení, že podle jeho přesvědčení bylo porušeno právo duševního vlastnictví, a
- b) osoba, které bylo toto zboží zadrženo.

(2) Pokud osoba, které bylo zboží podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví zadrženo, ve lhůtě stanovené v odstavci 1 neoznámí celnímu úřadu svoje stanovisko k možnosti zničení zboží, nebo tato osoba není známa, má se za to, že se zničením zboží souhlasí.

(3) Souhlas držitele rozhodnutí pro vnitřní trh se zničením zboží se považuje za návrh na zahájení zjednodušeného řízení o zničení tohoto zboží. O zničení zboží rozhodne celní úřad, který toto zboží zadržel.

(4) Souhlas se zničením zboží ve zjednodušeném řízení nelze vzít zpět.

(5) Pokud bylo zadrženo zboží, pro které nebylo vydáno rozhodnutí pro vnitřní trh, lhůta podle odstavce 1 začíná běžet ode dne oznámení rozhodnutí pro vnitřní trh.

§ 20

Zničení zboží ve zjednodušeném řízení

(1) Zničení zboží se provede na náklady držitele rozhodnutí pro vnitřní trh.

(2) Na zničení zboží dohlíží tříčlenná komise složená z úředních osob celního úřadu. O zničení zboží celní úřad sepíše protokol.

§ 21

Postup v případě nezničení zboží ve zjednodušeném řízení

(1) Je-li ve zjednodušeném řízení o zničení zboží rozhodnuto, že zboží nebude zničeno, držitel rozhodnutí pro vnitřní trh je povinen do 10 pracovních dnů nebo v případě zboží podléhajícího zkáze do 3 pracovních dnů od oznámení rozhodnutí, že zboží nebude zničeno, oznámit celnímu úřadu, že podal návrh na zahájení soudního řízení o určení, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví.

(2) Celní úřad může na žádost držitele rozhodnutí pro vnitřní trh lhůtu podle odstavce 1 prodloužit až o dalších 10 pracovních dnů, nejde-li o případ zboží podléhajícího zkáze.

ČÁST TŘETÍ

OPATŘENÍ PŘI CELNÍM DOHLEDU

§ 22

Změna rozhodnutí, která se netýká práv duševního vlastnictví

(1) Určený celní úřad může změnit rozhodnutí o schválení žádosti, pokud se tato změna netýká práv duševního vlastnictví, a to

- a) na žádost držitele rozhodnutí, nebo
- b) poté, co držitel rozhodnutí poskytnul údaje, které umožňují přijetí opatření při celním dohledu, nebo oznámil změnu těchto údajů.

(2) Prvním úkonem určeného celního úřadu ve věci změny rozhodnutí podle odstavce 1 může být vydání rozhodnutí.

§ 23

Nepřípustnost odvolání

Odvolání není přípustné proti

- a) rozhodnutí o schválení žádosti,
- b) rozhodnutí, kterým byla prodloužena lhůta, ve které mají celní orgány přijmout opatření, a
- c) rozhodnutí, kterým bylo vyhověno žádosti o změně rozhodnutí o schválení žádosti.

§ 24

Zadržení zboží a pozastavení propuštění zboží

(1) Pokud celní úřad v případech stanovených nařízením Evropské unie zadrží zboží nebo pozastaví jeho propuštění, poučí osobu, která má zboží v době zadržení nebo pozastavení propuštění u sebe, o právních důsledcích vyplývajících z možného zničení zboží podle nařízení Evropské unie.

CELEX: 32013R0608

(2) O provedení zadržení nebo pozastavení propuštění zboží celní úřad sepíše protokol.

(3) Celní úřad může rozhodnout, že zadržené zboží bude ponecháno osobě, které bylo zadrženo, a současně jí uložit, že se zbožím nesmí nakládat s výjimkou jeho držení nebo skladování. Právní jednání, kterým byl tento zákaz porušen, je neplatné.

CELEX: 32013R0608

(4) V případě, kdy je celní úřad podle nařízení Evropské unie povinen ukončit zadržení zboží, vrátí zboží osobě, které bylo zadrženo.

CELEX: 32013R0608

(5) Za zadržení zboží se považuje také předání zboží podezřelého z porušení práva duševního vlastnictví celnímu úřadu, pokud jde o zboží podléhající celnímu dohledu, které bylo zajištěno jiným orgánem veřejné moci při výkonu jeho působnosti.

§ 25

Zničení zboží

(1) Má-li být podle nařízení Evropské unie zničeno zboží podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví, považuje se písemný souhlas držitele rozhodnutí se zničením zboží za návrh na zahájení řízení o zničení tohoto zboží.

CELEX: 32013R0608

(2) Má-li být podle nařízení Evropské unie uplatněn postup pro zničení zboží v malých zásilkách, je řízení o zničení tohoto zboží zahájeno dnem, kdy celní úřad podle nařízení Evropské unie oznámil deklarantovi nebo držiteli zboží zadržení nebo pozastavení propuštění zboží s poučením o právních důsledcích vyplývajících z postupu pro zničení zboží v malých zásilkách.

CELEX: 32013R0608

(3) O zničení zboží rozhodne celní úřad, který zboží zadržel nebo pozastavil jeho propuštění.

(4) Držitel rozhodnutí je povinen zajistit zničení zboží pod dohledem celního úřadu. Na zničení zboží dohlíží tříčlenná komise složená z úředních osob celního úřadu. O zničení zboží celní úřad sepíše protokol.

§ 26

Jistota

(1) Deklarant nebo držitel zboží poskytne jistotu podle nařízení Evropské unie

- a) složením částky na zvláštní účet celního úřadu s tím, že jistota musí být na tomto účtu po celou dobu až do konečného rozhodnutí soudu ve věci, nebo
- b) bankovní zárukou, kterou přijal celní úřad, k zajištění
 1. částky náhrady škody vzniklé držiteli rozhodnutí stanovené na základě pravomocného soudního rozhodnutí o tom, že zboží, u nějž bylo poskytnutím jistoty dosaženo jeho propuštění nebo ukončení jeho zadržení, porušuje právo duševního vlastnictví,
 2. nedoplatků, které jsou evidovány u celního úřadu nebo u jiných orgánů veřejné moci k devadesátému dni ode dne, kdy došlo ke konečnému rozhodnutí soudu ve věci.

CELEX: 32013R0608

(2) Bankovní záruka musí být poskytnuta na dobu určitou, která nesmí být kratší než 4 roky.

(3) Celní úřad rozhodne o výši jistoty tak, aby dostatečně ochránila práva držitele rozhodnutí.

CELEX: 32013R0608

(4) Před stanovením výše jistoty celní úřad vyzve držitele rozhodnutí ke sdělení, jakou výši jistoty držitel rozhodnutí považuje za dostatečnou k tomu, aby ochránila jeho práva.

(5) Pro správu placení jistoty se použijí přiměřeně ustanovení daňového řádu.

§ 27

Nová jistota

Osoba, která poskytla jistotu bankovní zárukou, je povinna v případě, že do 6 měsíců přede dnem uplynutí doby, na kterou byla tato bankovní záruka poskytnuta, nedošlo ke konečnému rozhodnutí soudu ve věci, poskytnout novou jistotu, a to

- a) prodloužením doby, na kterou byla bankovní záruka poskytnuta, nejméně o 2 roky,
- b) poskytnutím nové bankovní záruky, která bezprostředně navazuje na předchozí bankovní záruku a kterou přijal celní úřad, nebo
- c) složením částky ve výši jistoty na zvláštní účet celního úřadu.

CELEX: 32013R0608

§ 28

Konečné rozhodnutí soudu ve věci

(1) Konečným rozhodnutím soudu ve věci se pro účely jistoty rozumí pravomocné rozhodnutí soudu o

- a) náhradě škody, pokud bylo vydáno na základě rozhodnutí podle písmene b), nebo
- b) tom, že zboží, u něžž bylo poskytnutím jistoty dosaženo jeho propuštění nebo ukončení jeho zadržení, porušuje právo duševního vlastnictví, pokud držitel rozhodnutí do 90 dnů ode dne právní moci tohoto rozhodnutí neoznámil celnímu úřadu, že podal návrh na zahájení soudního řízení podle písmene a).

(2) Za den, kdy došlo ke konečnému rozhodnutí soudu ve věci podle odstavce 1 písm. b), se pro účely použití jistoty považuje den, ve kterém

- a) držitel rozhodnutí oznámil celnímu úřadu, že nepodá návrh na zahájení soudního řízení podle odstavce 1 písm. a), nebo
- b) došlo k marnému uplynutí lhůty podle odstavce 1 písm. b).

§ 29

Použití jistoty při neporušení práva duševního vlastnictví

(1) Je-li soudem pravomocně rozhodnuto, že zboží, u něžž bylo poskytnutím jistoty dosaženo jeho propuštění nebo ukončení jeho zadržení, neporušuje právo duševního vlastnictví, stává se složená částka přeplatkem osoby, která jistotu poskytla. Je-li takto vzniklý přeplatek vratitelným přeplatkem, vrátí jej celní úřad této osobě do 90 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto soudního rozhodnutí.

(2) Lhůta podle odstavce 1 neběží po dobu, kdy je celním úřadem nebo jiným orgánem veřejné moci vedeno řízení,

- a) jehož výsledkem může být rozhodnutí o stanovení daně, poplatku nebo jiného obdobného peněžitého plnění a
- b) které bylo zahájeno do 90 dnů ode dne nabytí právní moci soudního rozhodnutí, že zboží, u něžž bylo poskytnutím jistoty dosaženo jeho propuštění nebo ukončení jeho zadržení, neporušuje právo duševního vlastnictví.

(3) Je-li soudem pravomocně rozhodnuto, že zboží, u něž bylo poskytnutím jistoty dosaženo jeho propuštění nebo ukončení jeho zadržení, neporušuje právo duševního vlastnictví, vyzve celní úřad výstavce bankovní záruky k uhrazení nedoplatku evidovaného k devadesátému dni ode dne tohoto rozhodnutí u

a) celního úřadu, nebo

b) jiného orgánu veřejné moci, který o jeho uhrazení celní úřad požádal.

(4) Celní úřad vyzve výstavce bankovní záruky nejdříve po 90 dnech, nejpozději však do 5 měsíců ode dne nabytí právní moci soudního rozhodnutí, že zboží, u něž bylo poskytnutím jistoty dosaženo jeho propuštění nebo ukončení jeho zadržení, neporušuje právo duševního vlastnictví.

(5) Výstavce bankovní záruky je povinen částku uhradit do 15 dnů ode dne doručení výzvy.

§ 30

Použití jistoty poskytnuté složením částky při porušení práva duševního vlastnictví

(1) Dojde-li ke konečnému soudnímu rozhodnutí ve věci, stává se složená částka přeplatkem držitele rozhodnutí, a to až do výše odpovídající částce stanovené soudním rozhodnutím o náhradě škody. Je-li takto vzniklý přeplatek vratitelným přeplatkem, vrátí jej celní úřad této osobě do 90 dnů ode dne, kdy došlo ke konečnému soudnímu rozhodnutí ve věci.

(2) Lhůta podle odstavce 1 neběží po dobu, kdy je celním úřadem nebo jiným orgánem veřejné moci vedeno řízení,

a) jehož výsledkem může být rozhodnutí o stanovení daně, poplatku nebo jiného obdobného peněžitého plnění a

b) které bylo zahájeno do 90 dnů ode dne, kdy došlo ke konečnému soudnímu rozhodnutí ve věci.

(3) Je-li složená jistota vyšší než částka stanovená soudním rozhodnutím o náhradě škody, stává se ve výši přesahující částku stanovenou soudním rozhodnutím o náhradě škody přeplatkem osoby, která jistotu poskytla. Je-li takto vzniklý přeplatek vratitelným přeplatkem, použije se § 29 odst. 1 a 2 obdobně.

§ 31

Použití jistoty poskytnuté bankovní zárukou při porušení práva duševního vlastnictví

(1) Dojde-li ke konečnému soudnímu rozhodnutí ve věci, vyzve celní úřad do 90 dnů výstavce bankovní záruky k uhrazení celnímu úřadu částky stanovené soudním rozhodnutím o náhradě škody.

(2) Výstavce bankovní záruky je povinen částku uhradit do 15 dnů ode dne doručení výzvy.

(3) Částka uhrazená výstavcem bankovní záruky se stává přeplatkem držitele rozhodnutí. Je-li takto vzniklý přeplatek vratitelným přeplatkem, použije se § 30 odst. 1 a 2 obdobně.

(4) Je-li jistota poskytnutá bankovní zárukou vyšší než částka stanovená soudním rozhodnutím o náhradě škody, celní úřad vyzve výstavce bankovní záruky ve výši přesahující částku stanovenou soudním rozhodnutím o náhradě škody k uhrazení nedoplatku osoby, která jistotu poskytla, evidovaného k devadesátému dni ode dne tohoto rozhodnutí u

a) celního úřadu, nebo

b) jiného orgánu veřejné moci, který o jeho uhrazení celní úřad požádal.

(5) Při postupu podle odstavce 4 se použije § 29 odst. 4 a 5 obdobně.

§ 32

Nemožnost použití jistoty poskytnuté složením částky

Nelze-li s jistotou poskytnutou složením částky naložit některým ze způsobů jejího použití, složená částka jistoty propadne státu a je příjmem státního rozpočtu.

ČÁST ČTVRTÁ SPRÁVNÍ DELIKTY

Hlava I

Přestupky

§ 33

Přestupky na úseku dozoru nad dodržováním povinností a zákazů k vymáhání práv duševního vlastnictví

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 4 odst. 1 nakládá se zbožím porušujícím právo duševního vlastnictví,
- b) jako osoba, které bylo celním úřadem ponecháno zadržené zboží, které je podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví, v rozporu s § 15 odst. 1 nebo § 24 odst. 3 s tímto zbožím nakládá,
- c) jako osoba, která poskytla jistotu bankovní zárukou, neposkytne novou jistotu podle § 27, nebo
- d) nakládá se zbožím v rozporu s podmínkami jeho bezúplatného převodu k humanitárním účelům.

CELEX: 32013R0608

(2) Za přestupek lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a), b) nebo d).

(3) Za přestupek se uloží pokuta ve výši neposkytnuté jistoty, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. c).

§ 34

Přestupky na úseku opatření při vymáhání práv duševního vlastnictví v součinnosti s držitelem rozhodnutí pro vnitřní trh nebo s držitelem rozhodnutí

(1) Fyzická osoba se jako držitel rozhodnutí pro vnitřní trh dopustí přestupku tím, že

- a) v rozporu s § 13 odst. 1 neoznámí určenému celnímu úřadu skutečnost, která může být důvodem zrušení rozhodnutí pro vnitřní trh nebo důvodem změny údajů uvedených v tomto rozhodnutí, nebo tuto skutečnost neoznámí ve stanovené lhůtě nebo stanoveným způsobem,
- b) použije informace poskytnuté celním úřadem v rozporu s § 13 odst. 2, nebo
- c) v rozporu s § 18 odst. 3 nevrátí celnímu úřadu vzorky zboží nebo neprokáže celnímu úřadu jejich zničení nebo poškození.

(2) Fyzická osoba se jako držitel rozhodnutí dopustí přestupku tím, že v rozporu s nařízením Evropské unie

- a) neoznámí určenému celnímu úřadu skutečnost, která může být důvodem zrušení rozhodnutí nebo změny údajů uvedených v rozhodnutí,
- b) použije informace poskytnuté celním úřadem, nebo
- c) nevrátí celnímu úřadu vzorky zboží.

(3) Za přestupek podle odstavce 1 nebo 2 lze uložit pokutu do 500 000 Kč.

Hlava II

Správní delikty právnických a podnikajících fyzických osob

§ 35

Správní delikty na úseku dozoru nad dodržováním povinností a zákazů při vymáhání práv duševního vlastnictví

- (1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že
- a) v rozporu s § 4 odst. 1 nakládá se zbožím porušujícím právo duševního vlastnictví,
 - b) jako osoba, které bylo celním úřadem ponecháno zadržené zboží, které je podezřelé z porušení práva duševního vlastnictví, v rozporu s § 15 odst. 1 nebo § 24 odst. 3 s tímto zbožím nakládá, nebo
 - c) jako osoba, která poskytla jistotu bankovní zárukou, neposkytne novou jistotu podle § 27.

CELEX: 32013R0608

- (2) Za správní delikt se uloží pokuta
- a) do 10 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) nebo b), nebo
 - b) ve výši neposkytnuté jistoty, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. c).

§ 36

Správní delikty na úseku opatření při vymáhání práv duševního vlastnictví v součinnosti s držitelem rozhodnutí pro vnitřní trh nebo s držitelem rozhodnutí

- (1) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako držitel rozhodnutí pro vnitřní trh dopustí správního deliktu tím, že
- a) v rozporu s § 13 odst. 1 neoznámí určenému celnímu úřadu skutečnost, která může být důvodem zrušení rozhodnutí pro vnitřní trh nebo důvodem změny údajů uvedených v tomto rozhodnutí, nebo tuto skutečnost neoznámí ve stanovené lhůtě nebo stanoveným způsobem,
 - b) použije informace poskytnuté celním úřadem v rozporu s § 13 odst. 2, nebo
 - c) v rozporu s § 18 odst. 3 nevrátí celnímu úřadu vzorky zboží nebo neprokáže celnímu úřadu jejich zničení nebo poškození.

(2) Právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako držitel rozhodnutí dopustí správního deliktu tím, že v rozporu s nařízením Evropské unie

- a) neoznámí určenému celnímu úřadu skutečnost, která může být důvodem zrušení rozhodnutí nebo změny údajů uvedených v rozhodnutí,
- b) použije informace poskytnuté celním úřadem, nebo
- c) nevrátí celnímu úřadu vzorky zboží.

CELEX: 32013R0608

(3) Za správní delikt podle odstavce 1 nebo 2 se uloží pokuta do 500 000 Kč.

§ 37

Správní delikty na úseku bezúplatného převodu padělků

- (1) Právnická osoba se jako přejímající organizace dopustí správního deliktu tím, že
- a) v rozporu s § 47 písm. a) nepřijme opatření k zabránění zneužití padělků a jejich opětovnému uvedení na trh,
 - b) v rozporu s § 47 písm. b) nevyužívá padělky pouze ke stanoveným humanitárním účelům

nebo

c) v rozporu s § 48 odst. 1 nezajistí úpravu padělků převedených k humanitárním účelům.

(2) Právní osoba nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že nakládá se zbožím v rozporu s podmínkami jeho bezúplatného převodu k humanitárním účelům.

(3) Za správní delikt se uloží pokuta

a) do 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. a) nebo c), nebo

b) do 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. b) nebo odstavce 2.

Hlava III

Propadnutí a zabrání věci

§ 38

Propadnutí věci

(1) Celní úřad uloží propadnutí

a) zboží porušujícího právo duševního vlastnictví nebo

b) materiálů, nástrojů a zařízení určených nebo používaných výlučně nebo převážně při činnostech porušujících právo duševního vlastnictví.

(2) Propadnutí věci se uloží, pokud

a) náleží pachateli správního deliktu a

b) byla ke spáchání správního deliktu užita nebo byla správním deliktem získána nebo nabyta za věc správním deliktem získanou.

(3) Propadnutí věci podle odstavce 1 písm. b) nelze uložit, je-li hodnota věci v nápadném nepoměru k povaze správního deliktu.

§ 39

Zabrání věci

(1) Pokud celní úřad neuložil propadnutí věci podle § 38, rozhodne o jejím zabrání.

(2) O zabrání věci se rozhodne, pokud

a) náleží pachateli, kterého nelze za správní delikt stíhat,

b) nenáleží pachateli správního deliktu nebo mu nenáleží zcela, nebo

c) vlastník není znám.

(3) Zabrání věci podle § 38 odst. 1 písm. b) nelze uložit, je-li hodnota věci v nápadném nepoměru k povaze správního deliktu. O zabrání této věci nelze rozhodnout, jestliže od jednání majícího znaky správního deliktu uplynuly 2 roky.

§ 40

Společná ustanovení o propadlých a zabraných věcech

(1) Propadlá nebo zabraná věc připadá státu.

(2) Propadlé nebo zabrané zboží porušující právo duševního vlastnictví, se zničí, pokud nebylo bezúplatně převedeno k humanitárním účelům.

(3) Jiná propadlá nebo zabraná věc se zničí podle povahy této věci.

(4) Namísto zničení propadlé nebo zabrané věci může Generální ředitelství cel tuto věc držet, skladovat a používat pro potřeby výuky, výcviku, zkoušek a expertizní činnosti nebo pro výkon jiné činnosti v rámci působnosti orgánů celní správy.

(5) Zničení věci se provede pod dohledem tříčlenné komise složené z úředních osob Generálního ředitelství cel. O zničení věci se sepíše protokol.

(6) Pachatel správního deliktu, kterému bylo uloženo propadnutí věci, nebo osoba, u které byla zabraná věc zadržena, jsou povinni nahradit státu náklady spojené se správou a zničením věci.

Hlava IV **Společná ustanovení ke správním deliktům**

§ 41

Zahájení řízení o správním deliktu

Řízení o správním deliktu podle § 33 odst. 1 písm. a) a § 35 odst. 1 písm. a) lze zahájit pouze v případě, že bylo v soudním řízení o určení, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví, pravomocně rozhodnuto, že bylo porušeno právo duševního vlastnictví.

§ 42

Odpovědnost právnické a podnikající fyzické osoby

(1) Právnická osoba za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila.

(2) Při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání, k jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

(3) Odpovědnost právnické osoby za správní delikt zaniká, jestliže správní orgán o něm nezahájil řízení do 2 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 6 let ode dne, kdy byl spáchán. Tyto lhůty neběží po dobu, kdy je vedeno soudní řízení o určení, zda bylo porušeno právo duševního vlastnictví.

(4) Na odpovědnost za jednání, k němuž došlo při podnikání fyzické osoby nebo v přímé souvislosti s ním, se vztahují ustanovení o odpovědnosti a postihu právnické osoby.

§ 43

Příslušnost k projednání správního deliktu

(1) Správní delikty podle tohoto zákona projednává celní úřad.

(2) Správní delikty podle § 34 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) a § 36 odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) projednává určený celní úřad.

§ 44

Splatnost pokuty a určení příjmu z pokut

(1) Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne, kdy nabylo právní moci rozhodnutí, jímž byla uložena.

(2) Příjem z pokut je příjmem státního rozpočtu s výjimkou příjmu z pokuty za správní delikt podle § 33 odst. 1 písm. c) nebo § 35 odst. 1 písm. c), který je

a) do výše částky stanovené soudním rozhodnutím o náhradě škody jistotou poskytnutou složením částky,

b) ve výši přesahující výši částky podle písmene a) příjmem státního rozpočtu.

ČÁST PÁTÁ BEZÚPLATNÝ PŘEVOD PADĚLKŮ K HUMANITÁRNÍM ÚČELŮM

§ 45

Bezúplatný převod padělků k humanitárním účelům

(1) Generální ředitelství cel může propadlé nebo zabrané padělky bezúplatně převést k humanitárním účelům přejímající organizaci.

(2) Převodem padělků se pro účely tohoto zákona rozumí

- a) převod vlastnického práva nebo
- b) změna příslušnosti k hospodaření s padělky podle zákona o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích.

(3) Humanitárními účely se pro účely tohoto zákona rozumí zajišťování základních potřeb obyvatelstva, které se ocitlo v tíživé životní situaci nebo bylo postiženo mimořádnou událostí.

(4) K humanitárním účelům nelze převést padělky, které jsou zdravotně závadné nebo nebezpečné.

(5) Podmínkou bezúplatného převodu padělků k humanitárním účelům je souhlas držitele rozhodnutí nebo držitele rozhodnutí pro vnitřní trh.

(6) Padělky se bezúplatně převedou podle pořadí došlých požadavků, popřípadě podle naléhavosti potřeb nebo podle způsobu využití.

§ 46

Přejímající organizace

(1) Přejímající organizací může být

- a) organizační složka státu,
- b) státní příspěvková organizace, pokud je zřízena za účelem poskytování sociálních služeb nebo působí v oblasti zdravotnictví nebo školství,
- c) územní samosprávný celek,
- d) právnická osoba zřízená nebo založená územním samosprávným celkem, pokud je zřízena nebo založena za účelem poskytování sociálních služeb nebo působí v oblasti zdravotnictví nebo školství, nebo
- e) jiná právnická osoba, pokud
 1. nebyla ustavena za účelem podnikání,
 2. působí v oblasti poskytování sociálních služeb, zdravotnictví nebo školství,
 3. vykonává činnost, při níž lze využít padělky k humanitárním účelům, nepřetržitě nejméně po dobu 2 let a
 4. je bezdlužná.

(2) Přejímající organizace musí splňovat podmínky podle odstavce 1 po celou dobu nakládání s padělky.

§ 47

Povinnosti přejímající organizace při nakládání s padělky

Generální ředitelství cel při bezúplatném převodu ujedná s přejímající organizací povinnost

- a) přijmout opatření k zabránění zneužití padělků a jejich opětovnému uvedení na trh,
- b) využívat padělky pouze ke stanovenému humanitárnímu účelu.

§ 48

Úprava padělků převedených k humanitárním účelům

(1) Přejímající organizace je povinna za podmínek ujednaných při bezúplatném převodu padělků na své náklady zajistit úpravu těchto padělků.

(2) Úpravou padělků se pro účely tohoto zákona rozumí odstranění ochranných známek nebo zeměpisných označení z padělků a zničení těchto ochranných známek nebo zeměpisných označení.

(3) Pachatel správního deliktu, kterému bylo uloženo propadnutí padělku převedeného k humanitárním účelům, je povinen nahradit přejímající organizaci náklady vzniklé v souvislosti s úpravou padělků. Na žádost přejímající organizace jí celní úřad sdělí identifikační údaje pachatele správního deliktu.

§ 49

Evidence padělků

(1) Přejímající organizace je povinna vést průběžně evidenci padělků.

(2) Přejímající organizace je povinna uchovávat zápis v evidenci padělků po dobu 3 let od konce kalendářního roku, ve kterém byl vystaven doklad, na jehož základě byl zápis v evidenci padělků proveden, nejdéle však po dobu 10 let od provedení zápisu v evidenci padělků.

§ 50

Prověřování plnění povinností přejímající organizací a následky jejich porušení

(1) Orgány celní správy prověřují, zda přejímající organizace plní povinnosti podle tohoto zákona a povinnosti ujednané při bezúplatném převodu padělků.

(2) V případě porušení povinnosti podle odstavce 1 přejímající organizací může Generální ředitelství cel odstoupit od právního jednání, kterým došlo k bezúplatnému převodu padělků, a to s účinností ode dne doručení tohoto odstoupení přejímající organizaci.

(3) Pokud Generální ředitelství cel odstoupí od právního jednání podle odstavce 2, lze této přejímající organizaci bezúplatně převést padělky nejdříve po uplynutí 2 let od tohoto odstoupení.

ČÁST ŠESTÁ SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 51

Náhrada nákladů

(1) Vznikne-li osobě povinnost uhradit náklady, které vznikly orgánu celní správy podle tohoto zákona nebo podle nařízení Evropské unie, orgán celní správy stanoví výši těchto nákladů, dosahuje-li tato výše alespoň 100 Kč.

(2) Náhrada nákladů podle odstavce 1 je splatná do 30 dnů ode dne oznámení rozhodnutí o její výši povinné osobě.

(3) Náhradu nákladů podle odstavce 1 lze stanovit nejdéle do 1 roku od konce kalendářního roku, ve kterém se o nich orgán celní správy dozvěděl, nejpozději však do 3 let od konce kalendářního roku, ve kterém tyto náklady vznikly.

§ 52

Odkladný účinek odvolání

Odvolání proti rozhodnutí orgánů celní správy podle tohoto zákona nemá odkladný účinek s výjimkou odvolání proti rozhodnutí o správním deliktu.

§ 53

Námitka proti zadržení zboží

(1) Proti zadržení zboží podle tohoto zákona je možné do 5 pracovních dnů ode dne oznámení zadržení podat námitku.

(2) Námitka se podává u celního úřadu, který zboží zadržel.

(3) Námitka nemá odkladný účinek.

(4) O námitce rozhodne ředitel celního úřadu bez zbytečného odkladu. Proti rozhodnutí o námitce se nelze odvolat.

§ 54

Bezdlužnost

Za bezdlužnou se pro účely tohoto zákona považuje osoba, která nemá evidován nedoplatek u orgánů Finanční správy České republiky nebo orgánů celní správy s výjimkou nedoplatku, u kterého je povoleno posečkání jeho úhrady nebo rozložení jeho úhrady na splátky.

§ 55

Spolupráce s orgánem příslušným k provádění dozoru podle zákona o ochraně spotřebitele

(1) Jsou-li splněny podmínky pro vrácení zboží podezřelého z porušení práva duševního vlastnictví osobě, které bylo zadrženo, s výjimkou podmínky podle § 16 odst. 4 písm. d) nebo § 17 odst. 4 písm. b), celní úřad oznámí orgánu příslušnému k provádění dozoru podle zákona o ochraně spotřebitele

- a) datum zadržení zboží,
- b) informace o množství zboží a jeho povaze,
- c) identifikační údaje osoby, které bylo zboží zadrženo, a
- d) skutečnosti odůvodňující zadržení zboží.

(2) Orgán příslušný k provádění dozoru podle zákona o ochraně spotřebitele může do 10 pracovních dnů ode dne, kdy obdržel oznámení podle odstavce 1, oznámit celnímu úřadu, že zadržené zboží může sloužit jako důkazní prostředek v řízení o porušení zákona o ochraně spotřebitele.

(3) Pokud celní úřad obdržel oznámení podle odstavce 2 a jsou splněny další podmínky pro vrácení zboží osobě, které bylo zadrženo, předá celní úřad zboží orgánu příslušnému k výkonu dozoru podle zákona o ochraně spotřebitele k dalšímu řízení. O tomto postupu celní úřad sepíše protokol.

ČÁST SEDMÁ ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 56

Zmocňovací ustanovení

Ministerstvo financí stanoví vyhláškou

- a) náležitosti a vzor žádosti o přijetí opatření na vnitřním trhu,
- b) výčet údajů, které umožňují přijetí opatření na vnitřním trhu,
- c) výčet údajů, které umožňují přijetí opatření na vnitřním trhu nad rámec konkrétního zadržení zboží,
- d) náležitosti a vzor žádosti o prodloužení lhůty, ve které mají orgány celní správy přijmout opatření na vnitřním trhu,
- e) náležitosti a vzor žádosti o změnu údajů podle písmene b), uvedených v rozhodnutí pro vnitřní trh,
- f) způsob a formu vedení evidence padělků.

§ 57

Přechodná ustanovení

(1) Opatření přijímaná na základě rozhodnutí o schválení žádosti o přijetí opatření celního úřadu vydaných přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona celní úřady přijímají podle tohoto zákona do konce lhůty stanovené v těchto rozhodnutích.

(2) Dojde-li k porušení povinnosti podle zákona č. 191/1999 Sb. přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, postupuje se v řízení o správním deliktu podle dosavadních právních předpisů.

(3) Řízení o správním deliktu, která byla zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a která nebyla do dne nabytí účinnosti tohoto zákona pravomocně ukončena, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

§ 58

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

1. Zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů.
2. Část devátá zákona č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon).
3. Část první zákona č. 260/2002 Sb., kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění zákona č. 121/2000 Sb., zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 593/1992 Sb., o rezervách pro zjištění základu daně z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 569/1991 Sb., o Pozemkovém fondu České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
4. Zákon č. 255/2004 Sb., kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
5. Zákon č. 173/2007 Sb., kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního

- vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
6. Část padesátá osmá zákona č. 41/2009 Sb., o změně některých zákonů v souvislosti s přijetím trestního zákoníku.
 7. Část první zákona č. 219/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.
 8. Část třicátá sedmá zákona č. 458/2011 Sb., o změně zákonů související se zřízením jednoho inkasního místa a dalších změnách daňových a pojistných zákonů.
 9. Část čtrnáctá zákona č. 18/2012 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Celní správě České republiky.

ČÁST OSMÁ ÚČINNOST

§ 59

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 2014.